

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Elverhøi.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429416061616/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Lige i det samme skiltes Elverhøi ad, og en gammel Elverpige, rygløs var hun, men ellers meget anstændigt klædt paa, kom trippende ud, det var den gamle Elverkonges Hausholderske, hun var langt ude af Familien, og havde Ravthjerte paa Panden. Benene gik saa flinke paa hendes: trip, trip! hille den, hvor hun 5 kunde trippe og det lige ned i Mosen til *Natraennen*.

»De bliver inviteret til Elverhøi, og det i Nat!« sagde hun, »men vil De ikke først gjøre os en stor Tjeneste og tage Dem af Indbydelserne! Gavn maa De gjøre, da De ikke selv holder Huus! Vi faae nogle høi-fornemme Fremmede, Troldfolk der 10 have noget at sige, og derfor vil den gamle Elverkonge vise sig!«

»Hvem skal inviteres!« spurgte *Natraennen*.

»Ja, til det store Bal kan Alverden komme, selv Mennesker, naar de bare kunne tale i Søvn eller gjøre saadan en lille Smule (5) af hvad der falder i vor Art. Men til det første Gilde skal der 15 være strengt Udvalg, vi ville kun have de Allerfornemste. Jeg har stridt med Elverkongen, thi jeg holder for, vi kunne ikke engang have Spøgelser med. *Hævmanden* og hans Døttre maae først inviteres, de holde vel ikke meget af at komme paa det Tørre, men de skal nok hver faae en vaad Steen at sidde paa 20 eller noget bedre, og saa tænker jeg nok de sige ikke af denne Gang. Alle gamle *Troide* af første Classe med Hale, *Aamanden* og *Nisserne* maa vi have, og saa tænker jeg at vi kunne ikke forbigaae *Gravsoen*, *Helhesten* og *Kirkegrimen*; de høre jo rigtig- 25 nok med til Geistligheden, som ikke ere af vore Folk, men det er nu deres Embede, de ere os nær i Familie og de gjøre stadigen Visiter!« -

»Bra!« sagde *Natraennen* og fløj afsted for at invitere.

Elverpigerne dansede allerede paa Elverhøi, og de dansede med *Langschawl* vævet af Taage og *Maaneskin*, og det seer 30 nydelig ud for dem, der synes om den Slags. Midt inde i Elverhøi var den store Sal ordenligt pudset op; Gulvet var vadsket med *Maaneskin* og Væggene vare gnedne med *Hexefedt*, saa at de skiunede som *Tulipanblade* foran Lyset. I Kjøkkenet var der fuldt op med Frøer paa Spid, *Snogeskind* med smaa Børne- 35 fingere i og Salater af *Padehatte-Frø*, vaade *Musesnuder* og *Skarntyde*, Øl fra *Mosakonens Bryg*, skiunende *Salpeterviin* fra *Gravkjælderen*, Alt meget solidt; rustne Søm og Kirkerade-
Glas hørte til *Knaset*.

Den gamle Elverkonge lod sin *Guldkrone* polere i stødt Grif- 40 fel, det var *Duxe-Griffel* og det er meget vanskeligt for Elver-

29 Elverpigerne] -piger D.